

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Nu fik jeg ikke så meget svar på mit spørgsmål, nemlig om justitsministeren mener, at det er mere sikkert at befordre børn i en bus frem for i en personbil. Da reglerne tilsyneladende er forskellige, må det jo være mere sikkert at fragte dem i en bus.

Så også sådan et lille sidespørgsmål: Mener justitsministeren ikke, at det kunne gå ud over trafiksikkerheden, hvis en taxachauffør af hensyn til frygten for at få et klip konstant skal sidde og kigge om på bagsædet for at holde øje med, om de børn, der sidder deromme, er fastspændte eller ej? Det kunne jo også være et trafikikkerhedsmæssigt problem. Jeg mener, at det vil være formålstjenligt, hvis taxachaufføren som udgangspunkt kigger ud af forruden, når han kører bil.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kim Christiansen om det med sikkerhedsudstyret, at det er noget, der løbende bliver godkendt, herunder også, hvilket sikkerhedsudstyr der skal være i busserne. Der er jo en lang række momenter, der skal afvejes mod hinanden, og som man skal tage hensyn til her.

Til det andet spørgsmål om taxachaufføren vil jeg sige, at taxachaufføren hverken er dårligere eller bedre stillet end alle andre, der fører en bil. En far, der transporterer sin tre børn, skal jo også sikre sig, at børnene sidder fastspændt. Det vil sige, at der er præcis den samme færdselsmæssige risiko for en taxachauffør, som der er for alle andre førere, i at sikre, at alle er fastspændt. Det overblik er noget, som jeg tror bl.a. erfaring og meget andet kan være med til at sikre.

Vi har i hvert fald synes, at det vil være vanskeligt at argumentere for, at en taxachauffør skulle have sværere ved at have overblik over førerkabinen end andre førere af et køretøj. Man kan jo nærmest sige, at en taxachauffør, der trods alt har en bil som arbejdssted mange timer i døgnet, sådan set nok har et endnu bedre overblik end andre, når han fører en bil.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til lov om ændring af lov om udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende. (Lovtidende i elektronisk form).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 14/12 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Som næstformanden sagde, er det et spørgsmål om, at Lovtidende overgår fra papirform til elektronisk form. Det kan vi i Venstre helt tilslutte os. Driftsudgifterne bliver oven i købet halveret. Og så er det justitsministeren, der skal stå for driften, og hun har indtil videre vist sig særdeles driftssikker, så vi kan helt tilslutte os lovforslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Vi går videre i ordførerrækken. Den næste er den socialdemokratiske ordfører, hr. John Dyrby.

John Dyrby (S):

Alene titlen på det her forslag, nemlig forslag til lov om ændring af lov om udgivelse af en Lovtidende og en Ministerialtidende, kan jo nok få de fleste til trække lidt på gabebåndet i stedet for på smilebåndet. Jeg kan godt se, at en del af vores tilhørere udvandrede. Men bag den lidt kedelige titel gemmer der sig faktisk en vigtig udgivelse, nemlig Lovtidende, der har den såkaldte autoritative kundgørelsesordning for retsfor skrifter, som er meget teknisk-juridisk, og det er alt sammen udmærket.

Det har med rette været drøftet i en række år, om det ikke ville være hensigtsmæssigt at gøre denne udgivelse elektronisk, frem for at den kun foreligger i trykt form. Vi hilser det velkom-